

لُحَامَة

شماره مسلسل ۳۰۱

شماره هفتم

منیر ماه ۱۳۵۲

سال بیست و ششم

قدرت پندار و شهوت

وجه امتحان انسان از سایر جانداران کره زمین عقل یا خرد یا نیروی ادراک است . در پرتو این موهبت بر جانداران کره زمین چیره شده و بربسی اسرار طبیعت دست یافته ، آنها را به سود خود بکار انداخته است .

کاش قضیه بدین سادگی بود و بهمین جا ختم می شد . اما درینگ که نیروی ادراک خالص و ناب نمانده از اینرو منشأ بسی آفات و شرور گشته است .

گوئی نیروی ادراک را سایهای ، یا شبیه ، یا طیفی هست که غالباً بجای آن بکار می افتد . این سایه ، خواه آنرا و هم و کمان بنامیم ، خواه خیال و پندار ، بجای خرد بکار می افند و آدمی را بکار و حرکت در می آورد و شگفت اینکه فرمان او بسی جاری تر و ساری تر و قائم رواد بسی از قلمرو ادراک وسیع تر است .

علت آن واضح است نیروی ادراک سخت در جستجوی رابطه علت و معلول است و از اینرو در طی هزاران قرن خرده خرده باسرار طبیعت بی برد است و یا

در مقابل تاریکی قرار گرفته از حل مشکل و رخنه در طیمت مجھول ناتوان شده است.

در همین هنگام است که میدان برای جولان خیال باز می شود. هر چه را عقل نتوانسته است حل کند پندار با آسانی حل می کند، هرجای که پای خردلنج است؛ کمیت پندار در تکاپوست، سدی و عایقی در برابر آن نیست. بنیان های رفیع می ریزد و کاخهای بلند استوار می کند، جهانی وسیع تر و بی بند و بارتر از جهان زندگی می آفریند.

دایره جولان عقل تنگ و محدود است زیرا در جستجوی رابطه علت و معلول است. او همه چیز را چون قضایای ریاضی روشن و مسلم می خواهد رویدادهای جهان هستی معلول علتی یا علایی هستند. باید از معلول بی به علت برد یا از علت معلول را باز شناخت. اما قوه وهم و پندار چنین قیدی ندارد، تمام موازین و بندها را پاره می کند. آزادانه برای هر امری علتی می تراشد و ابدآ رابطه ای میان آن دو نمی جوید.

کار نیروی ادراک و قوه پندار عیناً مانند دنیای واقعیات است در مقابل دنیای پهناور خواب ورؤیا. هر محالی در خواب قابل تحقق است، هر امر ناممکن میسر و حتی عادی و جاریست اما در جهان واقعیات امر چنین نیست. پس تکیه کردن به نیروی ادراک و فقط به نیروی ادراک آدمی را از تکاپو باز میدارد. بر عکس در میدان بی رادع و مانع همه جا می رود. فرضها حقیقت، حدسها امور واقع، هذیانها فلسفه و خلاصه اوهام زمینه ثابت معتقدات قرار می کیرد.

نگاهی اجمالی به تاریخ ادبیان، پهناوری قلمرو وهم و پندار را نشان می دهد. سیری شتابان در این جنگل تاریک و پیچیده عقاید بشری راجع به آسمان و زمین، آفتاب و ماه و ستارگان، کیفیت آفرینش، مرگ و زندگانی، بیماری و تندرنستی، رعد و برق، کسوف و خسوف و سایر مظاهر طبیعت و زندگی، همچنین دنیای پس از مرگ، قدرت خلافه وهم و پندار هویدا می شود. میتولوژی یونان و

رم ، اساطیر چین و هند ، افسانه‌های مصر و کلده و آشور و یهود و خلاصه عقاید اقوام کوناکون همه حاکمی از قدرت پندار و ضعف نیروی ادراک است .

تا آنجائیکه حافظه تاریخ یادای بیان دارد و سیر در عادات اقوام وحشی نشان می‌دهد نیروی پندار برای بشر « خدا » آفریده است ، خدایان کوناکون ، با مشخصات فومی و نژادی و با عادات و رسوم خود آن اقوام .

قدرت پندار نامحدود است ، چون طوفان و گردباد رام نشدنی . نژادها را بجان هم انداخته ، آتش جنگ‌های مذهبی را برافروخته ، صدها حادنه چون سنت - با رتلی و محاکم انگیزی‌سیون و جنگکهای صلیبی را برانگیخته ، حتی در قرن بیستم یعنی در قرنی که قدرت علم و صنعت در پرتو نیروی ادراک بمرزهای کمال رسیده است - حزب نازی را بوجود آورده و هزاران یهودی را بکوزه‌های آتش افکنده است .

پندار ، ما را به مهر و کین می‌کشاند ، پندار ما را خشنود و شور بخت می-کند ، پندار بما رنج و لذت می‌دهد ، پندارهم اکنون جنگ کاتولیک و پرستانت در ایرلند بیار می‌آورد . پندار افریقای سیاه را به ارتکاب فجایع می‌کشاند ، پندار قوه محتر که بسیاری از رذائل و جرائم است ، و خلاصه منشأ یاک قسمت مهمی از طوفانهای وحشتناک تاریخ بشری است . اگر پندارها پاره شود ، ای بسا که « فرعون و موسی آشی کنند » .

نیروی ادراک یگانه وجه امتیاز انسانست از دیگر جانداران زمین . ولی قضیه بدین سادگی نیست . علاوه بر نیروی پرتوان وهم و پندار که جانشین خرد می‌شود ، نهیب شهوات سر کش صدای عقل را خاموش می‌کند و معحال گفتگو بوي نمی‌دهد .

بشر یکی از حیوانات کره زمین است و همان غرایی که جانوران را برای ادامه زندگانی به تکاپو می‌اندازد او را به تلاش و حرکت می‌آورد . اما به اضافه ...

زندگی بر اصل تنارع بقا استوار است. جانوران زمین از هماندم که قدم بعرصه حیات می‌گذارند برای زنده ماندن می‌کوشند. غراییز طبیعی آنها از خوردن و خفتن و تولید مثل تعماز نمی‌کند ولی در این حیوان ناطق و مدرک اصل تنارع بقا بدین سادگی باقی نمی‌ماند. رفع نیازمندیهای ضروری و طبیعی با افراد و مبالغه کاری‌های شگفت‌انگیزی توأم است. در پوشاک، در خوراک، درمسکن، درغیریزه جنسی به انواع تفنن و ابداع و زیاده روی روی می‌آورد. پارچه‌ای زربفت و دیبا و کتان پشم، عمارت‌عالی و قصور فخیمه، سفرهای رنگین و کشن انواع حیوانات خوش‌گوشت، تشکیل حرمسرا و آفرینش انواع فسق و فجود، نمونه انجراف از انجام حوایج ضروری است.

برای دسیدن به چنین زندگی ناچار باید شیوه تعددی و ستم در پیش گرفت. باید صدھا مثل خود را بد برداشی و رنج داداشت. صدھا معمار و کارگر و هنرمند و پیشه‌ور باید به کار گماشته شوند ...

یک قسمت از جنگها و خونریزی‌های وحشیانه، برای دست یافتن به مال و خواسته دیگران است. با جنگ و کشتار زمین‌ها، خانه‌ها، مزارع، وزن و دختر دیگران را تصاحب می‌کنند.

و قسمت دیگر تشنگی غرور خود نمائی سردارانی چون اسکندر و امپراتیمور گورکان و نایلئون بنابارت را فرمی‌نشاند. هیچ پیر در نهایی نصف رم را برای ترویج خاطر آتش نمی‌زند، هیچ گرگ خون خواری صدھا و هزارها ابناء نوع خود را برندان و سیاستگاه نمی‌فرستد، هیچ پلنگ خشمگینی از پلنگان سیاه نمی‌آراد و نطع زمین را ازخون بی‌گناهان رنگین نمی‌کند. اماتاریخ بشر لبریز است از حوادثی که غرور و خودخواهی و سیاست طلبی افراد معدودی سطح خاک را ازخون رنگین کرده در بدی، اسارت، زجر و شکنجه ستمدید گان را فراهم ساخته است.

نود و نه تا از صد تا جرایم و جنایت را سرکشی غریزه و طغیان شهوات بیار آورده. زور و قدرت خداوند خود را دیوانه کرده و برای خشم و کین خود حدی

فائق نشده است و در تمام این نابسامانی‌ها یا صدای عقل ضعیف و نارسا بوده، یا از نیروی ادرارک برای بکارانداختن شهوات استفاده شده است.

چند روز قبل در روزنامه خواندم که هر دی در چ.دان مادر خود بمب‌ساعتی گذاشت و هواییمای حامل وی با ۴۶ مسافر دیگر در هوا منفجر شد، فقط برای اینکه ۳۰۰۰ دلار حق بیمه مادر خود را به چندگ آرد. (۱)

حوادث بی شمار و گوناگونی از این قبیل مؤید این اصل است که نیروی ادرارک آدمی که وجه امتیاز او از سایر جانوران کره زمین است مصدر آفات و شر و ریست که مختص جامعه انسانیست و حتی درندگان و خزندگان زهر پاش را از آن بهره‌ای نیست.

نیروی ادرارک اگر ناب و پاک بماند منشأ خیر و بركت است. در پرتو اینکونه ادرارک علوم دیاضی و طبیعی نشوونما یافته و تمدن درخشنان گونی را بیارآورده است. در پرتوهای ادرارک خالص و پاک، آدمی از نیاکان یوزینه گون دوری گرفته و صدھا حکیم و اندیشمند، کاشف و مخترع و پیشوایان روحانی و معنوی در عرصه حیات ظاهر شده‌اند و کوشیده‌اند انسان را بمرتبه انسانیت راهنمون شوند.

گرچه نیروی ادرارک وجه امتیاز آدمی است ولی به طور مطلق و کلی منشأ خیر و نکوئی نبوده است. گذشته بشر و از آنجه تاریخ حکایت می‌کند قدرت شهوات و پندارها بر مزاج انسان چیزی بوده و ادرارک او را زبون و بلکه مطیع فرمان خود کرده است. حوادث خونین، فجایع ننگین و مظالم نفرت انگیزی که تاریخ تمدن را ملوث کرده است نتیجه حتمی قدرت شهوات و پندارهاست.

گذشته چنین بوده و آیا آینده بهتر خواهد بود؟

در این باب نمی‌توان را بی قطعی و روشن داد ولی قراین و امارات نویددهنده است. اندیشه آدمی به روشنی می‌گراید. هنوز عنف و خشونت، ستم و نامردمی فراوان است اما واکنش انسانها نسبت بدین گونه حوادث تغییر کرده است.

۱- این یادداشت چند سال قبل هنگام وقوع این حادثه نوشته شده است و هنوز وقایع غم انگیزی چون هواییمای رباءی و بستن مردم بی‌گناه به مسلسل معمول نشده بود.

گرچه تعصّب‌های نژادی و قومی از قرن گذشته فرونی یافته است ولی در عوض تعصّب‌های دینی و مذهبی که منشأ حوادث نفرت انگیز است روبه کاستی می‌رود. دیگر برای اختلاف عقیده مردم را زنده به آتش نمی‌افکنند دارون و برتراندرسل را نمی‌کشند. روش خشن و بی‌اغماض ژژویت‌ها جای خود را به وعظ در راهنمائی اخلاقی داده است.

آزادی فکر و عقیده اگر در همه کشورهای جهان رائج و متدالویست لاقل در کشورهای راقیه محترم است و رفته رفته باین حق مسلم انسان اذعان داردند. رسم بر دگری لاقل بدان شکل صریح و مخالف اصول انسانی و رفتاده و امید هست که انواع دیگر آن نیز از بین برود.

آزادگی، استقلال فکر و اراده، احترام بحقوق دیگران و شناختن حقوق و حدود خود، بیزاری از دروغ و ریا و مداهنه، مروت و انصاف و خلاصه صفات انسانی و گرایش به نوع دوستی از قرون تاریک گذشته (لاقل در میان ملل راقیه) رایج گردیده است.

فضائل روحی و معنوی مخصوصاً در امور تجاری چون امانت و درستی ارزش خود را بیشتر نشان داده و مردم فاضل باین نتیجه رسیده اند که هر چند نیروی ادراک و چه امتیاز انسانست از دیگر جانداران، وجه امتیاز و تشخّص آدمیان از یکدیگر ملکات فاضله است.

نیروی پندار

ایزن! تو تنها مصنوع اراده خالق نیستی، بلکه مولود و ساخته شده‌هنر و تصورات مرد هستی. آنها دائمًا از آسمان روح خود روی توزیعی می‌پاشند. شرعاً بر اندام تو از تارهای طلائی جامه می‌دوزنند و هنرمندان پیوسته بوجود تو خلدادی از اشمه ماه می‌کشند، دریاها گوهرهای خود را، کانها شوشهای زرد و باغها گلهای خود را برای آرایش و زینت تو تهیه می‌کنند.

آفاتول فرانس

از کتاب سایه